

Vojtěch Šarše
Négritude et une nouvelle langue poétique, engendrée par l'histoire coloniale
FFUK 2013
Posudek bakalářské práce

Ve své bakalářské práci se Vojtěch Šarše zabývá básnickou tvorbou martinického básníka Aimé Césaire, poněkud v rozporu s jejím obecněji pojatým názvem.

koncepte:

Práce se vyznačuje promyšlenou výstavbou a poctivě a náležitě kladenými otázkami. Kolonialismus je velké téma, nemá ospravedlnění v žádné civilizační teorii a má tudíž nesporně své místo i ve francouzské národní paměti, a tedy i v literatuře. Je to zločin proti lidskosti (autor hovoří o *déshumanisation*: s.4). Také pojem *négritude* je definován jednak jako vzpoura proti rasovému utlačování, jednak (na s.5) prostě *le fait d'être noir*.

Autor se však nezaměřuje na dané téma v jeho obecnosti, nýbrž zabývá se také básnickým způsobem psaní (např. na s.6 pojednává o *l'écriture de Césaire extrêmement polie* v porovnání se surrealistickou poetikou).

Dospívá logicky k revoltě proti ponížení, v níž spatřuje analogie s revoltou Baudelairovou, Rimbaudovou a Lautréamontovou. Inspirace těmito básníky je nepopiratelná, někdy až po samu hranici plagiátu, jak dovozuje autor práce.

Autor zevrubně probírá literární inspiraci Lautréamontovu (s.9 násl.), zaměřuje se na rimbaudovské vizionářství (s.11) a na baudelairovskou metaforiku (s.14). Projevuje zasvěcenou znalost nejen díla Césaireova, ale i básníků, kteří ho inspirovali. Přitom se zabývá také dalšími tématy, jakoby okrajově, a přesto podnětně (vnucené křesťanství: s.16), s.16 surrealismus, Breton na Martiniku (1941), odmítnutí francouzské normativní gramatiky : *l'interlangue* jako přechodná fáze při výuce cizího jazyka (s.17), evokace martinické reality (s.20).

Rovněž pasáž pojednávající o autorově lexiku se mi jeví jako pronikavá analýza (kupř. různé postupy : juxtapozice apod.).

Další oddíl, který evokuje vzpouru jako logické řešení zotročeného národa je podnětná (jaká to je být vnukem otroka). Autor práce dospívá k závěrům o angažovanosti: „il ne faut jamais séparer Aimé Césaire politique d'Aimé Césaire le poète“ (31)

Práce jeví také některé nedostatky, zejména rázu jazykového, zvláště ve své první části.

V abstraktu:

Skloňování: *Césairea*
Lautréamont, Rimbaud, Baudelaire: proč v tomto pořadí?

Surréalistický m. surrealistický
Své nesprávně použito
Lid utlačovaný *společností*: kterou?

Ve francouzském textu:

s.2 *l'idéologie est l'autonomisme*: neobratné
Négritude důsledně s velkým počátečním písmenem (ale na s.5 s malým)
s.4 *leur Soi*
s.6 *nommer un exemple* (m. citer)
s.13 *de le bateau*
s.14 *son première œuvre*

Je pozoruhodné, že francouzština se postupně zlepšuje (s.10)
11/pozn.32 citovat první nebo kritické vydání
s.15 *métamorphose métaphorique* neobratné, nebo snad slovní hříčka

Závěrem:

Pomineme-li uvedené neobratnosti jazykové a stylistické, jde o práci mimořádně fundovanou. Zralé jsou úvahy o svobodě a o tom, co znamená být otrokem. V některých pasážích publikovatelné, v jiných po úpravě. Postrádám českou bibliografii. Práce se vyznačuje promyšlenou kompozicí a schopností situovat autora do kontextu antilské kreolské literatury.

Doporučuji hodnocení klasifikačním stupněm ***výborně***.

V Praze 17.6.2013

Doc. PhDr. Aleš Pohorský, CSc.